

Lieta C-234/24**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Saņemšanas datums:**

2024. gada 27. marts

Iesniedzējtiesa:*Varhoven administrativen sad* (Bulgārija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2024. gada 27. marts

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:*Brose Prievidza spol.***Atbildētājs kasācijas tiesvedībā:***Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia***Pamatlietas priekšmets**

Kasācijas sūdzības priekšmets ir *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijas pilsētas Administratīvā tiesa; turpmāk tekstā – "ASSG") 2023. gada 11. jūlija spriedums Nr. 4639 administratīvajā lietā Nr. 10613/2022, ar kuru tika noraidīta sabiedrības *Brose Prievidza* sūdzība par 2022. gada 15. jūlija lēmumu par pārrēķinu un atmaksāšanu Nr. P-22221122043497-004-001 (turpmāk tekstā – "lēmums"), kurš bija apstiprināts ar *Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite* (Valsts Ieņēmumu dienesta Centrālās administrācijas, Bulgārija) *Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia* (Sofijas direkcijas "Pārsūdzības un prakse nodokļu un sociālās nodrošināšanas jomā" direktora; turpmāk tekstā: "Direktor") 2022. gada 3. oktobra nolēmumu Nr. 1568. Ar lēmumu tika atteikts atmaksāt par laikposmu no 2021. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim samaksāto pievienotās vērtības nodokli 24 251,92 levu (BGN) apmērā, kurš izrietēja no 2021. gada 7. jūnija rēķina Nr. 703047, ko saskaņā ar *Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* (Pievienotās vērtības nodokļa likums; turpmāk tekstā – "ZDDS") prasītājam bija izdevusi Bulgārijā reģistrētā sabiedrība *BROSE FAHRZEUGTEILE SE & Co. KG*

Coburg (Brose Coburg) par darbarīku aprīkojuma (darbarīki, instrumenti) – “Vārpstu komplekts atbilstīgi pielikumam S-T 08-P-9965 – Automātiskais apstrādājamās detaļas turētājs metināšanas sistēmā” pārdošanu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija; LESD 267. pants

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar Direktīvu 2008/9/EK pastāv tiesības uz samaksātā PVN atmaksu, ko pieprasa iekārtu (instrumentu) piegādes saņēmējs, ja piegādes priekšmets nav pametis piegādātāja dalībvalsts teritoriju un ja instrumentu piegāde ir mākslīgi atdalīta no tādām piegādēm Kopienas iekšienē, kuru priekšmets ir produkti, kas ir izgatavoti tam pašam saņēmējam, izmantojot minētās iekārtas?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu: 138. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, 168.–171. pants

Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī: 3. un 4. pants

Eiropas Savienības Tiesas spriedumi, 1999. gada 25. februāris, *CCP* (C-349/96, ECLI:EU:C:1999:93), 2005. gada 27. oktobris, *Levob Verzekeringen* un *OV Bank* (C-41/04, ECLI:EU:C:2005:49), 2008. gada 21. februāris, *Part Service* (C-425/06, ECLI:EU:C:2008:108), un 2021. gada 21. oktobris, *Wilo Salmson France* (C-80/20, ECLI:EU:C:2021:870)

Atbilstošās valsts tiesību normas

ZDDS, spēkā kopš 2007. gada 1. janvāra: 53. panta 1.–3. punkts, 68. panta 1. un 2. punkts, 69. panta 1. un 2. punkts, 81. panta 1. un 2. punkts, 128. pants

2009. gada 16. decembra *Naredba Nr. N-9* par Direktīvā 2006/112/EK paredzēto pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (turpmāk tekstā – “Noteikumi Nr. N-9”): 1. panta 1. un 2. punkts, 2. panta 1. punkts.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Brose Prievizda* ir Slovākijā dibināta sabiedrība, kas tur ir reģistrēta kā PVN maksātāja un veic tur uzņēmējdarbību. Tā ražo logu vadības iekārtas, durvju moduļus un pacelšanas iekārtas. Sabiedrība no Bulgārijā reģistrētās sabiedrības “*Integrated Micro-Electronics Bulgaria*” EOOD (turpmāk tekstā – “*IME Bulgaria*”) ar juridisko adresi Botevgradā [*Botevgrad*] pērk tādas būvdetaļas savai darbībai, kuras ir piegāžu Kopienas iekšienē priekšmets.
- 2 *IME Bulgaria* saņēma no *Brose Coburg* (Vācijā reģistrēta sabiedrība, kas kā PVN maksātāja ir reģistrēta gan Vācijā, gan Bulgārijā un ir saistīta ar *Brose Prievizda*) pasūtījumu par tādu speciālo iekārtu (instrumentu) izgatavošanu, kuras ir paredzētas prasītājam piegādājamo būvdetaļu ražošanai.
- 3 Pēc pasūtījuma izpildes *IME Bulgaria* sabiedrībai *Brose Coburg* 2020. gada 14. maijā izdeva rēķinu Nr. 4921038649 par 62 000 EUR neto, pieskaitot PVN 24 000 BGN apmērā, un rēķinā norādīja saņēmējas Bulgārijas PVN maksātājas numuru. Rēķina priekšmets, proti, speciālās iekārtas pārgāja klienta īpašumā, taču [faktiski] palika pie piegādātājas *IME Bulgaria*, kas ar tām ražo produktus vienīgi sabiedrībai *Brose Prievizda*.
- 4 2021. gada 7. jūnijā *Brose Coburg* iekārtas nodeva *Brose Prievizda* īpašumā un par to izdeva izskatāmā strīda pamatā esošo rēķinu Nr. 703047 par 62 000 EUR neto, pieskaitot PVN 24 251,92 BGN apmērā.
- 5 2022. gada 10. martā *Brose Prievizda* saskaņā ar Direktīvu 2008/9/EK un Noteikumiem Nr. N-9 par laikposmu no 2021. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim pieteica atbilstīgi iepriekš minētajam rēķinam samaksātā PVN atmaksu 24 251,92 BGN apmērā.
- 6 *Brose Prievizda* pieteikums tika noraidīts ar lēmumu, kas tika apstrīdēts ASSG, ar šādu pamatojumu, kas tika norādīts gan lēmumā, gan to apstiprinošajā *Direktor* nolēmumā: Iekārtu piegāde un gatavo izstrādājumu piegādes veidojot ekonomiski nedalāmu piegādi, kurā iekārtas (instrumenti) pēc gatavā izstrādājuma izgatavošanas esot zaudējušas savu ekonomisko nozīmi. Tā kā prasītāja sabiedrības *IME Bulgaria* izgatavotos gatavos izstrādājumus esot saņēmusi kā piegādi Kopienas iekšienē, instrumentu piegādes papilddarbība arīdzan esot uzskatāma par šādu piegādi Kopienas iekšienē.
- 7 Tika pieņemts, ka rēķina izdošana par iekārtu piegādi nemaina *Brose Prievizda* ekonomisko mērķi saņemt būvdetaļas, kas ir piegādes Kopienas iekšienē priekšmets. Izskatāmā strīda pamatā esošā rēķina izdošana par iekārtām, kas atrodas un tiek izmantotas Bulgārijā, neesot piegādes līgums, bet gan būtībā līgums par iekārtu pirkuma finansēšanu. Tas izrietot no tā, ka darījums nav saistīts ar maksājumu, proti, par to, ka Bulgārijas līgumpartneris ieār saņem un izmanto, neesot jānodrošina nekāda atlīdzība. Šajā ziņā ārvalsts līgumpartneris neesot bijis nedz izgatavoto iekārtu saņēmējs, nedz faktiskais lietotājs, lai gan esot samaksājis to cenu. Tika pieņemts, ka pircējs ir oficiālais īpašnieks, jo piegādātājs (Bulgārijas

sabiedrība *IME Bulgaria*) speciālās iekārtas izmanto gatavo izstrādājumu ražošanai un īsteno valdījumu un kontroli pār tām.

- 8 Tiesvedībā pirmās instances tiesa (*ASSG*) pamatoja par lēmumu celtās prasības noraidīšanu ar to, ka, lai gan prasītāja ir izpildījusi [rēķinā] norādītā PVN atmaksas nosacījumus attiecībā uz PVN maksātāju, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un kā tāds tajā ir reģistrēts, minētais tiesiskais regulējums neattiecas uz summām, kas atspoguļo nepamatoti [rēķinā] norādītu PVN, tostarp attiecībā uz Kopienas iekšienē veiktām piegādēm.
- 9 Pirmās instances tiesa savus secinājumus balsta uz PVN direktīvas interpretāciju Tiesas spriedumos lietās C-349/96 un C-41/04. *ASSG* pieņēma, ka – kā izklāstīts minētajos spriedumos – darījums, ko veido viena vienīga ekonomiska rakstura darbība, nav mākslīgi sadalāms, lai neizkropļotu PVN sistēmas efektivitāti. It īpaši darbība esot uzskatāma par galvenās darbības papilddarbību, ja tā pati par sevi nav klienta mērķis, bet veids, kā visērtāk saņemt pakalpojumu sniedzēja galveno darbību.
- 10 *ASSG* piekrita nodokļu iestāžu konstatējumam, ka izskatāmajā lietā situācija ir tieši tāda, jo instrumentu piegāde ir uzskatāma par tādu piegāžu Kopienas iekšienē papilddarbību, kuru priekšmets ir sabiedrības *IME Bulgaria* sabiedrībai *Brose Prievidza* izgatavotās un tai piegādātās būvdetaļas. To pierādot lietas materiālos ietvertais pasūtījums darbarīku ražotājam *IME Bulgaria*, no kura skaidri izriet, ka iekārtu ražošanu ir pasūtījusi ar *Brose* grupas saņēmēju saistīta persona tikai un vienīgi tādu detaļu ražošanai, kuras ir nepieciešamas *Brose Prievidza* darbībai, turklāt [šā pasūtījuma ietvaros] gan iekārtu ražošanu, gan detaļu ražošanu veic viens un tas pats piegādātājs, proti, sabiedrība *IME Bulgaria*. Pēc izgatavošanas saražotās iekārtas vispirms tika nodotas sabiedrības *Brose Coburg* īpašumā, kura tās pēc tam nodeva prasītājas īpašumā, taču darbarīki neesot pametuši Bulgāriju un piegādātājs *IME Bulgaria* tos esot izmantojis tikai un vienīgi tam, lai izpildītu prasītājas pasūtījumus par detaļu izgatavošanu.
- 11 Tādējādi detaļu izgatavošana un piegāde esot darījumu starp *Brose Prievidza* un *IME Bulgaria* galvenais mērķis, turpretī iekārtu piegāde esot bijusi papilddarbība, kas sekmējusi piegāžu Kopienas iekšienē galvenās darbības sniegšanu; darbarīks pēc gatavo izstrādājumu izgatavošanas zaudējot savu ekonomisko nozīmi. Ar papilddarbību nodokļu ziņā esot jārikojas tāpat kā ar galveno darbību. Šā nodokļu režīma tiesiskais regulējums balstoties uz Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru divas vai vairākas formāli nošķirtas piegādes, kas var tikt veiktas atsevišķi un tādējādi attiecīgi ir apliekamas ar nodokli vai ir atbrīvotas no nodokļa, noteiktos apstākļos ir jāuzskata par vienu darījumu, ja tās nav neatkarīgas viena no otras. Šādos gadījumos uz papilddarbību attiecoties tāds pats nodokļu režīms kā uz galveno darbību (spriedumā sniegtais izklāsts, lieta C-41/04, 21. punkts). Šajā ziņā neesot nozīmes tam, ka maksājums par galveno darbību un papilddarbībām netiek veikts kā kopēja summa vai ka galvenās darbības un strīdā izskatāmās darbības piegādātāji formāli atšķiras.

- 12 Ja gatavo izstrādājumu piegāde ir piegāde Kopienas iekšienē, rēķinā iekļautā instrumentu piegāde arī esot piegāde Kopienas iekšienē un tādējādi tai esot piemērojama nulles nodokļa likme atbilstīgi ZDDS 53. panta 1. punktam. Tādējādi pareizs esot nodokļu iestāžu nolēmums, ka piegādātājs nedrīkstēja norādīt PVN strīdā izskatāmajā rēķinā par darbarīku iekārtu piegādi, ņemot vērā tādu gatavo izstrādājumu piegādi Kopienas iekšienē, kurām [kuru izgatavošanai] šīs iekārtas tika izmantotas. Tādējādi prasītājam neesot radušās tiesības saņemt samaksātā PVN atmaksu saskaņā ar 2009. gada 16. decembra Noteikumu Nr. N-9 1. panta 2. punktu (ar kuru ir transponēts Direktīvas 2008/9/EK 4. pants).

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 13 Kasācijas sūdzībā *Brose Prievidza* vērsās pret to, ka Pirmās instances tiesa (ASSG) esot nepamatoti piekritusi finanšu iestāžu viedoklim, ka tiešais piegādātājs *Brose Coburg* strīdā izskatāmajā rēķinā esot nelikumīgi norādījis PVN. Tā kā piegādātās darbarīku iekārtas netika pārvestas uz citu dalībvalsti, tā esot ar nodokli apliekama piegāde ar izpildes vietu valsts teritorijā.
- 14 Pirmās instances tiesa esot nepamatoti pieņēmusi, ka darbarīku iekārtu piegāde bija tādas ar tām izgatavoto detaļu piegādes papilddarbība, kura bija piegādes Kopienas iekšienē priekšmets saņēmējam, kam tika veikta nodokļu revīzija, jo abi darījumi no ekonomiskā viedokļa bija jāuzskata par vienu piegādi, kura bija mākslīgi sadalīta. Šajā ziņā tā esot atsaukusies uz Eiropas Savienības Tiesas judikatūru lietās C-41/04 un C-349/96, kas nav piemērojama izskatāmajā lietā. Tāpat tiesa esot nepamatoti atsaukusies uz *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa; turpmāk tekstā – “VAS”) pamatojumu administratīvo lietu spriedumos, ar ko galīgi izbeigtas tiesvedības par tādu piegādes ķēdes agrāku iekārtu piegādātāju un ražotāju PVN iekasēšanas pienākumu, par kādu ir runa arī izskatāmajā strīdā (*IME Bulgaria*).
- 15 Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā, ka izskatāmajā lietā *IME Bulgaria* nodeva iekārtas *Brose Coburg* īpašumā, kas savukārt ar strīdā izskatāmo rēķinu tās nodeva *Brose Prievidza* īpašumā, tomēr nepārvedot piegādes priekšmetu uz Slovēniju. Tāpat tā neesot ņēmusi vērā, ka papilddarbība ir tad, kad abas piegādes ir veicis viens un tas pats piegādātājs, kas šajā gadījumā tā nav.
- 16 Visbeidzot, trūkstot arī kopīga maksājuma, pirmkārt, par izgatavoto detaļu piegādi un, otrkārt, par iekārtām, kas kā nosacījums piegādes klasifikācijai par papilddarbību ir paredzēts ZDDS 128. pantā. Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru piegādes kvalifikācijai par papilddarbību nav izšķiroši tas, vai ir veikts kopīgs maksājums, PVN direktīvas īstenošanas veida dēļ, kuru nedrīkst interpretēt par sliktu nodokļu maksātājam, neesot atbilstīga.
- 17 Pretēji Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgajai judikatūrai ASSG esot pieņēmusi, ka strīdā izskatāmajai piegādei bija piemērojama nulles nodokļa likme, vēl jo vairāk tāpēc, ka saskaņā ar PVN direktīvas 138. pantu atbrīvojums no PVN ir nodokļa maksātāja tiesības, kuru īstenošanu nodokļa maksātājam nedrīkst uzlikt

[kā pienākumu]. Trūkstot arī kopīga maksājuma par, pirmkārt, izgatavoto detaļu piegādi un, otrkārt, par iekārtām.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 18 Iesniedzējtiesa par pareiziem uzskata pirmās instances tiesas faktu konstatējumus, ka *Brose Prievidza* darbībai paredzēto būvdetaļu piegādes tika mākslīgi nodalītas no instrumentu – bez kuriem būvdetaļu ražošana nebūtu bijusi iespējama – piegādēm. Šis secinājums balstās uz interpretācijas norādījumiem, kas izklāstīti 2008. gada 21. februāra sprieduma lietā C-425/06 56. un 57. punktā.
- 19 Piemērojot šos norādījumus izskatāmajā lietā, ir jāņem vērā turpmākais: *Brose Coburg* un *Brose Prievidza* faktiskā saistība; apstākļi, ka *IME Bulgaria* piegādes sabiedrībai *Brose Prievidza* ir sadalītas daļās, jo piegādātājs izgatavotās būvdetaļas pārdod tieši prasītājam, turpretī to ražošanai obligāti nepieciešamās iekārtas ar tādas personas starpniecību, kura ir tieši saistīta ar saņēmēju, pārdod sabiedrībai *Brose Prievidza*; atsevišķi skatoties, instrumentu piegāde šķiet ekonomiski neloģiska, jo iekārtas paliek pie piegādātāja *IME Bulgaria* un bez tām nav iespējams izgatavot būvdetaļas, kuras kā piegāde Kopienas iekšienē tiek piegādātas sabiedrībai *Brose Prievidza*.
- 20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka nav nedz apgalvots, nedz pierādīts, ka piegāžu sadalīšanas vienīgais mērķis ir nodokļu priekšrocības iegūšana par labu *Brose Prievidza*, nedz arī – kā šī priekšrocība attiecīgā gadījumā izpaužas.
- 21 Ņemot vērā faktu, ka izskatāmajā lietā strīdīgais jautājums ir par to, vai *Brose Coburg* ir likumīgi norādījusi nodokli rēķinā par instrumentu piegādi un vai *Brose Prievidza* saskaņā ar Direktīvu 2008/9/EK galu galā ir tiesības uz PVN, kas samaksāts par šo piegādi, atmaksu, iesniedzējtiesa uzskata turpmāk norādīto par konstatētu:
- 22 Kā ir pieņēmusi ASSG, saskaņā ar Noteikumu Nr. N-9 1. panta 2. punktu, ar kuru ir transponēts Direktīvas 2008/9/EK 4. panta b) punkts, direktīvu (vai noteikumus) nepiemēro PVN summām, kas ir iekļautas PVN rēķinā par tādu preču piegādi, kuras saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 138. pantu vai 146. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir atbrīvotas vai var tikt atbrīvotas no PVN.
- 23 Strīds vispirms ir par to, vai instrumentu piegādes papilddarbība var tikt kvalificēta kā no nodokļa atbrīvota darbība vai kā atbrīvojumam no nodokļa pakļauta darbība, ja ir skaidrs, ka tās priekšmets nav pametis piegādātāja valsti.
- 24 Tālāk tika konstatēts, ka ir pieejama VAS judikatūra, ar ko tiesvedības par tādu piegādes ķēdes agrāku iekārtu piegādātāju un ražotāju PVN iekasēšanas pienākumu, par kādu ir runa arī izskatāmajā strīdā (*IME Bulgaria*), ir galīgi izbeigtas. Saskaņā ar šo spriedumu pamatojum tādu iekārtu piegādes, par kādām runa ir izskatāmajā strīdā, ir papilddarbība tādu detaļu piegāžu Kopienas iekšienē ietvaros, kuras ir izgatavotas ar šīm iekārtām, un tāpēc šīm piegādēm ir

- piemērojama nulles nodokļa likme. Šie pamati balstās arī uz PVN direktīvas interpretāciju lietās C-425/06, 48. punkts, C-349/96, 26. punkts, un C-41/04.
- 25 Tāpat pastāv VAS judikatūra arī citos līdzīgos gadījumos lietās, kur sabiedrībai, kas veic uzņēmējdarbību citā Savienības dalībvalstī un ir instrumentu saņēmēja, saskaņā ar Direktīvu 2008/9/EK nav tiesību uz PVN, kas samaksāts par šo iekārtu iegādi, atmaksu Bulgārijā, jo rīka piegādes ir papilddarbība tādu detaļu piegāžu Kopienas iekšienē tai pašai sabiedrībai ietvaros, kuras ir izgatavotas, izmantojot šīs iekārtas. Vienīgā atšķirība no izskatāmās lietas faktiem ir tā, ka trūkst sabiedrības, kas būtu starpniece iekārtu īpašumtiesību nodošanā; minētajās lietās pats ražotājs tās nodeva sabiedrībai, kas iesniedza pieteikumu par atmaksu un bija izgatavoto detaļu saņēmēja.
 - 26 Ja seko loģikai, ka mākslīgi sadalītām piegādēm ir jāpiemēro viens vienīgs režīms aplikšanai ar nodokli, proti, tas, kas ir piemērojams galvenajai darbībai, tad gan mehāniskās apstrādes rīku piegādei, gan ar šīm iekārtām izgatavoto būvdetaļu piegādēm ir piemērojama nulles nodokļa likme. Tādējādi sabiedrībai *Brose Prievidza* saskaņā ar transponēto Direktīvas 2008/9/EK noteikumu nebūtu tiesību saņemt par iekārtu piegādi samaksātā PVN atmaksu – kā to nosprieda pirmās instances tiesa.
 - 27 Iesniedzējtiesai, ņemot vērā PVN direktīvas interpretāciju, ko Tiesa sniegusi spriedumā lietā C-80/20, rodas jautājums vai šāds iznākums izskatāmajā lietā faktiski ir saderīgs ar Savienības tiesībām. Iepriekš minētajā pamatlietā strīds bija par Direktīvā 2008/9/EK paredzētajām tiesībām uz PVN atmaksu, kurš bija samaksāts par instrumentu piegādi un kura atmaksu pieprasīja Francijā uzņēmējdarbību veicošs saņēmējs, kas bija arī tādu preču piegāžu Kopienas iekšienē saņēmējs, kuras ar iepriekš minētajām iekārtām bija izgatavojis iekārtu piegādātājs, kas Rumānijā bija reģistrēts kā PVN maksātājs un veica tur uzņēmējdarbību. Tāpat kā izskatāmajā lietā strīda pamatā esošās mehāniskās apstrādes rīka piegādes priekšmets nepameta piegādātāja valsts teritoriju un ar to izgatavotā preces bija piegāžu Kopienas iekšienē priekšmets.
 - 28 Lai gan iepriekš minētajā lietā Tiesai uzdotie prejudiciālie jautājumi un sniegtās atbildes attiecās uz Direktīvā 2008/9/EK paredzēto tiesību uz atmaksu īstenošanas nosacījumiem, šķiet, ka šādu tiesību pastāvēšana vienā – izskatāmajam gadījumam līdzīgā – gadījumā nav tikusi apšaubīta.
 - 29 Iesniedzējtiesa norāda uz kasācijas sūdzības iesniedzējas pamatoto viedokli, ka lietu C-41/04, C-572/07 un C-392/11 pamatlietas no izskatāmās lietas atšķiras tādā ziņā, ka piegādes, kas tajās tika klasificētas kā papilddarbības, tika veiktas starp vienām un tām pašām pusēm. Tas pats attiecoties uz lietas C-80/20 pamatlietu, kurā instrumentu un ar tiem izgatavoto detaļu ražotājs gan iekārtas, gan detaļas tieši piegādāja personai, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Rumānijas un kas pieprasīja atmaksāt PVN saistībā ar šo iekārtu iegādi. Savukārt lietā C-425/06, kur tāpat kā izskatāmajā lietā ir iesaistīti dažādi piegādātāji un piegāžu saņēmēji,

iespējamā piegāžu sadalīšana tomēr kalpo nodokļu ļaunprātīgai izmantošanai, kas izskatāmajā lietā nav nedz apgalvota, nedz pierādīta.

- 30 Šo iemeslu dēļ iesniedzējtiesa aptur kasācijas tiesvedību un iesniedz Eiropas Savienības Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

DARBBA VERSIJA